

[Thorndahl]

merudgift for kommunens borgere i størrelsesordenen $\frac{3}{4}$ mia kr.

Da lovbuketten jo, som hele udviklingsforløbet har vist, først og fremmest er tilvejebragt af hensyn til Københavns kommune og ministerens ændringsforslag nr. 5 vedrørende hovedstadsudligningsordningen også alene, eller i hvert fald i det væsentlige alene, er tilvejebragt af hensyn til netop Københavns kommune, så mener jeg faktisk, at man på dette grundlag sammenfattende må konkludere, at godt nok har Københavns kommune økonomiske problemer, erkendt, men det er stort set Københavns kommunes eget ansvar, og det er Københavns kommunes egne, selvskabte problemer, og det kan ikke være rimeligt, at andre kommuner skal bidrage økonomisk til at løse problemer, som Københavns kommune selv burde have klaret for længst.

Fogh Rasmussen (V):

Venstre kan støtte indenrigsministerens ændringsforslag til lovforslagene om hovedstadsområdeudligning og landliggerskat. Alle de øvrige ændringsforslag må vi afvise.

Fremskridtspartiet har i sine ændringsforslag og det konservative folkeparti har i sine bemærkninger i betænkningen søgt at fremstille denne buket af udligningsforslag, som om den ville tilskynde kommunerne til at udskrive en højere grundskyld, og det, som partierne især peger på, er betydningen af fradragsretten for ejendomsskatter.

Det er jo rigtigt, at isoleret betragtet kan der ligge en udligningsfordel i at fastsætte en forholdsvis høj grundskyldpromille. Det er i udvalget blevet belyst med et eksempel fra en konkret kommune, og der røbes vel næppe nogen hemmelighed ved at sige, at det er Bjerringbro kommune i Viborg amt, der er tale om. Det regneeksempel, der er stillet op, viser, at under det nye system vil denne kommune isoleret betragtet kunne nedsætte sin udskrivningsprocent med 5, hvis grundskyldpromillen bliver sat op fra de nuværende 4 til 50. Men denne problemstilling kender vi også i dag under det nuværende udligningssystem.

Det interessante er i virkeligheden slet ikke, at denne trafik kan finde sted. Det interessante er udelukkende, om de udligningsforslag, der ligger her, øger incitamentet til på denne måde at skaffe sig en udligningsfordel.

Det gør disse udligningsforslag ikke. Hvis vi nemlig sammenligner den udligningsfordel, som denne kommune har under det gamle udligningssystem, med den udligningsfordel, som kommunen vil få under det nye system, så er det så forsvindende små forskydninger, ja, vi skal helt ned i tiendedele promiller, at man kan sige, at der praktisk talt ikke vil ske nogen som helst ændring i incitamentet til at skaffe sig en isoleret udligningsfordel ved at sætte grundskyldpromillen op og sætte den kommunale udskrivningsprocent ned. Men jeg understreger netop, at der jo er tale om en isoleret udligningsfordel.

I disse betragtninger har jeg helt set bort fra, at der indgår mange andre og formentlig mere væsentlige hensyn i en kommunalbestyrelses overvejelser om vægten på grundskyld i forhold til vægten på indkomstskat.

Hvis man i dette tilfælde forestillede sig en skatteyder med en skattepligtig indkomst på 100.000 kr., så ville vedkommende isoleret set kunne få en nedsættelse af indkomstskatten med 5 pct. eller 5.000 kr. Men hvis vedkommende havde afgiftspligtige grundværdier på bare mere end 110.000 kr., så ville den stigning i grundskyldpromillen, som var påkrævet, mere end æde den fordel, vedkommende havde af at få sat sin indkomstskat ned.

Man ville altså være dårligere stillet i den situation, og det tror jeg ikke at kommunalbestyrelsen ville se bort fra i sin overvejelse af, hvor man skulle lægge vægten i den kommunale beskatning. Der er i virkeligheden her tale om et stykke kommunal fordelingspolitik, hvor netop fordelingen af skattebyrden på de enkelte skatteydergrupper vejer tungere – det må man i hvert fald gå ud fra er tilfældet i langt de fleste kommunalbestyrelser – end hensynet til at skaffe sig en isoleret udligningsfordel.

Det er, det vil jeg da erkende, en interessant problemstilling, der er peget på, men i virkeligheden vedrører den ikke de udligningsforslag, der her er lagt frem, fordi incitamentet overhovedet ikke ændres af disse forslag.

Så bliver jeg nok også nødt til igen at tilbagevise det konservative folkepartis påstand om, at forslagene fører frem til en kommunal enhedsskat. Enhedsskat er et krav om, at der skal være en ensartet kommunal skatteprocent i alle kommuner. De foreliggende for-